

РЕШЕНИЕ

№10

гр. Перник, 23 януари 2012 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на осемнадесети януари през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря А.М.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура–Перник- прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Г.*** КНАХД № 368 по описа за 2011г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С.Г.Д. ***, против решение № 891/08.11.2011 г., на Районен съд-Перник, постановено по НАХД № 777 по описа на съда за 2011г.. С атакувания съдебен акт е потвърдено наказателно постановление (НП) № 968/02.03.2011 г. на Началник сектор „Пътна полиция” към ОД на МВР–Перник, издадено срещу жалбоподателя Д.*** за нарушение по 21, ал. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), като на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 (четиристотин) лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца.

В жалбата се съдържат твърдения за незаконосъобразност на обжалваното решение. Твърди се, че районният съд не е взел предвид събрани в хода на производството доказателства и така е постановил неправилно решение в нарушение на материалния и процесуален закон. Твърди се, че е налице по-благоприятна разпоредба, която районният съд не е приложил с решението си. На тези основания от касационната инстанция се иска отмяна изцяло на потвърдителното решение на районния съд и решаване на въпроса по същество, чрез отмяна на процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател в съдебно заседание не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата-ОД на МВР–Перник, не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, дава заключение, жалбата е неоснователна, тъй като атакуваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, след като взе предвид становищата на страните и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намира жалбата за неоснователна.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 2 във връзка с ал. 1 от ЗДвП забранява на водачите на ППС да превишават максимално допустимата скорост, определена за населено място. Съгласно чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, водач който превиши разрешената максимална скорост в населено място подлежи на административно наказване, като за превишение в размер над 50 км/ч санкцията е „глоба” с фиксиран размер от 350 (триста и петдесет) лв., като за всеки следващи 5км/ч превишение над 50км/ч глобата се увеличава с 50 лева. Предвидено е кумулативно наказание 3 месеца лишаване от правоуправление на МПС.

За да потвърди процесното НП Районен съд – Перник, на база на представените и събрани по делото доказателства, е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 21.02.2011 г. в 11:00 h жалбоподателят е управлявал автомобил в гр. Перник в района на пътен възел кв. “Църква” и по-точно ж.п. спирка “****”, със скорост от 117км/ч, въпреки въведена забрана за движение със скорост надвишаваща 60км/ч. Нарушението е установено от контролни органи на сектор „Пътна полиция”, посредством техническо средство Радар ТР4 № 329, регистрирало дата, час и стойност на превишението–данни показани на водача. За така констатираното нарушение на жалбоподателя е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН), въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна районният съд е приел нарушението за безспорно установено, поради което е намерил за правилно ангажирана отговорността на жалбоподателя. Съдът е приел актовете, обективирали административното нарушение, за издадени от компетентни органи, в кръга на правомощията им и в необходимата форма, при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати процесуални нарушения или несъобразяване с материалния закон, които да са основание за отмяна или изменение. По отношение размера на наложеното административно наказание районният съд е намерил същото за законосъобразно и правилно определено, съобразно относимата санкционна правна норма и предвидената в нея фиксирана стойност на глобата.

Административен съд – Перник споделя правните изводи на районния съд, поради което намира касационната жалба за неоснователна, като мотивите за това са следните:

Наведените множество оплаквания в касационната жалба настоящият състав намира за противоречиви и несъответни на събрания по делото доказателствен материал. В преценката си дали да издаде наказателно постановление административнонаказващия орган се основава на фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение, които при условията на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административно наказание имат доказателствена сила до доказване на противното. Съдът на свой ред е длъжен, разглеждайки делото по същество да установи, чрез допустимите от закона доказателствени средства извършено ли е административно нарушение и обстоятелствата, при които същото е било извършено. В тази връзка касационният състав намира, че при разглеждането на делото и постановяване на съдебното решение Районен съд – Перник не е допуснал нарушения, които по смисъла на чл. 348, ал. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН да съставляват основания за касиране на първоинстанционния съдебен акт. В изпълнение

на задължението си за дирене на обективната истина, съобразно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от НПК, съдът е изслушал показанията на свидетеля Асен Асенов – актосъставител, събрал е необходимите и относими писмени доказателства и след като ги е преценил поотделно и в съвкупност ги е сметнал за достатъчни за да се произнесе. Настоящата съдебна инстанция намира извода на първата съдебна инстанция за правилен и безпротиворечив, базиран на доказателствата събрани в хода производството пред него.

Настоящият състав намира за неоснователно твърдението на жалбоподателя, че до издаване на наказателното постановление е последвал по-благоприятен закон. Действително с измененията и допълненията на ЗДвП обнародвани в ДВ бр.10/2011 г. са променени санкционните норми визирани в чл.182 от ЗДвП. Променените разпоредби са обнародвани на 01.02.2011 г. и са влезли в сила преди извършване на нарушението 21.02.2011 г. Приложена е относимата санкционна норма и не са налице последващи по-благоприятни норми.

Останалите наведени в жалбата оплаквания настоящият състав намира също за неоснователни, както и бланкетно включени. Както правилно е приел районният съд техническото средство, с което нарушението е установено е технически изправно, минало последваща проверка и използвано съобразно инструкциите за неговата експлоатация. Приложена е заповед за компетентността на актосъставителя и административнонаказващия орган.

Предвид всичко гореизложено, след извършената от касационния съд и служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, относно валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, пороци, които да съставляват основание за касирането му не бяха установени. Обжалваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник:

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 891/08.11.2011 г., на Районен съд - Перник, постановено по НАХД № 777 по описа на съда за 2011г., с което е потвърдено наказателно постановление № 968/02.03.2011 г. на Началник сектор „Пътна полиция” към ОД на МВР–Перник, издадено срещу С.Г.Д.*** за нарушение по 21, ал. 2 от Закона за движението по пътищата.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/